1841. No. 90.

DRENTSCHE COURANT.

Dingsdag, den 9 November.

'S GRAVENHAGE, den 5 November.

Heden is in de 2. K. beraadslaagd over het budget voor *buitenl. zaken*, nadat in committé-generaal besloten was, de opgelegde geheimhouding te bewaren nopens het voorgevallene in de drie over dit onderwerp gehoudene committés-generaal. De bezuiningingen, daarin gemaakt, werden door de meeste leden goedgekeurd; eenigen achtten dezelve te gering, anderen te groot, dewijl eene goede diplomatie millioenen op de uitgaven voor oorlog kan besparen. Vele leden gaven de vrees te kennen, dat het geschil, omtrent Luxemburg tusschen den Groothertog en het Duitsch Verbond ontstaan, nadeelige gevolgen voor Nederland kon hebben. *Van Rappard* beweerde, dat de Luxemb. zaak geheel vreemd was aan de discussie en buiten den kring der Kamer ligt; daar de regeling der buitenl. zaken volgens de Grondwet uitsluitend aan den Koning is opgedragen. Dit gevoelen is door *van Nes*, *Luzac* en *Gevers* bestreden, aanvoerende, dat de Kamer wel geen regt heeft, verdragen aantegaan en oorlog te verklaren: maar dat zij de grondwettige bevoegdheid heeft, om de gelden te weigeren, die voor verbonden of oorlogen noodig zijn. De Min. van buitenl. zaken heeft de voordragt verdedigd. Hij hoopte in staat te zijn, om bij de aanbieding der volgende begrooting van zijne zucht tot bezuiniging nog meer te doen blijken; hij zeide, dat het met Belgie gesloten tractaat stipt zal worden opgevolgd, en dat hij ten sterkste afkeurde de *dolzinnige* poging, onlangs ter verstoring der rust in dat rijk te werk gesteld; dat hij de Kamer over den stand en het gewigt der Luxemb. zaak niet kon voorlichten, daar het bestuur van Luxemb. geheel van dat van Nederland gescheiden is, maar dat hij geen grond vindt om te vreezen, dat wegens die zaak eenig Nederlandsch belang in de waagschaal zou kunnen worden gesteld; dat er tusschen Nederland en de vreemde Mogendheden de beste verstandhouding bestaat, welke hij vertrouwt te zullen behouden door stipte nakoming der aangegane verbindtenissen; dat hij alle pogingen in het werk zal stellen, opdat de Nederl. belangen bij de Luxemb. zaak niet gekwetst worden. Daar een lid gesproken had over een tot de Luxemb. zaak betrekkelijk artikel in het *Journal de la Haye*, verklaarde de Min., dat hij geen half-officieel of ministerieel dagblad kende. Het ontwerp is aangenomen met 39 tegen 6 stemmen: tegen stemden *v. Rechteren*, *Warin*, *Schooneveld*, *Luzac*, *v. Golsteyn* en *Bruce*.

Z. M. heeft bewilligd, dat in het Reglement van orde der Kamer, de noodige bepalingen worden opgenomen ten aanzien van de officiële mededeelingen tusschen de Kamer en de ministers; wordende hierdoo voldaan aan den wensch, door sommige leden geui bij het onderzoek van het ontwerp van herziening van dat reglement.

De vergadering is tot nadere bijeenroeping gescheiden. Vele leden zijn van hier vertrokken. De kamer zal, zegt men, in Februarij hare werkzaamheden hervatten.

— Z. M. heeft uit de door de 2. K. aangebodene nominatie, tot lid der Rekenkamer gekozen baron *van Fridagh*, hoofdambtenaar bij het prov. bestuur van Overijssel, die de eerste op de nominatie was. Tot vervulling der nog overige vacature bij de Rekenkamer, heeft de 2. K. gemaakt volgend 3tal: *van Meurs*, hoofdambtenaar bij het prov. bestuur van N.-Braband, jhr. *Nahuys*, arrond.inspect. der belastingen te Alkmaar, *Overgaauw Pennis*, inspect. der registratie, belast met de directie van het algemeen zegelkantoor des rijks.

— De 2. K. heeft, op voorstel der commissie voor de verzoekschriften, *ter zijde geleyd* het adres van *H. Jacobs* te Amsterdam, waarin hij aan de Kamer te koop aanbiedt eene uitvinding, door hem gedaan, naml. een *luchtschip*, waarmede men in 14 dagen plus minus, naar Oost-Indie kan reizen, en dat in oorlogstijd als *lucht-citadel* kan dienen; de voorsteller zegt, dat hij daarover met Frankrijk in onderhandeling is, maar de voorkeur geeft aan zijn vaderland. De commissie vond de beloofde resultaten der uitvinding stout maar fraai, en, zoo zij werkelijk bestonden, vooral gewigtig voor sommige leden der Kamer, welke wenschen met het Indiesch bestuur meer in aanraking te zijn; maar kon het aankoopen van uitvindingen op geene wijze onder eenig attribuut der Kamer begrijpen.

— Dewijl bij de 10 regementen infanterie ten gevolge der laatstelijk verleende onbepaalde verloven, niet het getal manschappen aanwezig is, hetwelk steeds in dienst moet zijn, worden zooveel miliciëns-*plaatsvervangers* der 4 jongste ligtingen, die zich thans met groot verlof bevinden, tot active dienst bij het corps opgeroepen, als noodig zullen zijn om het bepaald getal te bereiken, te beginnen met de ligting 1841. Dit is de zaak, waarvan eene verkeerde opvatting ter beurze van 3 jl. eene oogenblikkelijke ongerustheid heeft verwekt.

BRUSSEL, den 5 November.

Z. M. is den 1 hier teruggekomen, en zal den 9 e.k. de zitting der kamers openen. Hier bestaat geen de minste twijfel meer, dat het verijdelde complot gesmeed is door de voorstanders van de voormalige orde van zaken. Allen, die deswege in hechtenis genomen zijn tot dus verre, 20 in getal, behooren tot die partij. Het blijkt, dat de zamenzwering, hoewel geene groote vertakkingen hebbende, op eene vrij groote schaal was aangelegd. Niet de ex-generaal *van der Smissen*, maar de kapt. *de Crehen* wordt thans voor den hoofdaanlegger gehouden. Alle brieven aan personen, die verdacht gehouden worden van deelneming daaraan, zijn door regterlijke beambten in beslag genomen; geen enkele der uit Holland komende brieven is aan zijn adres bezorgd, dan na door de handen van een regterlijk ambtenaar te zijn gegaan. Het gerucht was uitgestrooid, dat bij een paar regementen de aanslag goedkeuring zou gevonden hebben; de officieren dier regementen hebben daarom eene verklaring van hunne gehechtheid aan den Koning en aan de instellingen des rijks opgemaakt en aan Z.M. ingediend. Verscheidene der gearresteerden zijn weder vrijgesteld. Slecht 8 à 10 zouden nog in hechtenis zijn.

LONDEN, den 3 November.

Men kent thans nadere bijzonderheden van de ramp, die een der grootste en beroemdste gebouwen dezer hoofdstad heeft getroffen. Zaturdag avond, omstreeks half elf ure, werd in het noordelijk gedeelte van den Tower brand ontdekt, en wel in de nabijheid der groote wapenkamer, welligt de ruimste in Europa, naardien zij eene lengte had van 350 op eene breedte van ruim 60 Engelsche voeten, en waar ongeveer 280,000 geweren en wapenrustingen, benevens mortieren, bommen en ander wapentuig, grootendeels op andere natiën door de Engelschen veroverd, bewaard werden. Zij was een der nieuwste gedeelten van het kasteel, zijnde onder *Jacobus II* aangevangen en onder *Willem III* voltooid. Niet slechts dit tuighuis, met bijna alles, wat zich daarin bevond, is geheel door de vlammen vernield, maar een aangrenzenden toren en drie andere gedeelten van het uitgestrekt gebouw heeft een gelijk lot getroffen. Talrijke zegeteekenen, gedurende eeuwen bevochten, en op welke de nationale trots zich verhief, zijn in den tijd van weinige uren vernield en versmolten, zonder dat bijna iets daarvan gered heeft kunnen worden. Groote schade is ook in dat gedeelte van den Tower aangerigt, waar de juweelen der Kroon bewaard werden, maar het is aan den zelfopofferenden ijver van den hr *Swifte*, die met de bewaring daarvan belast was, gelukt, die allen in veiligheid te doen brengen, zoodat hij de voldoening gehad heeft, de kostbare kroon der Koningin, en alle verdere teekenen der koninklijke waardigheid, later bijeen en onverlet terug te vinden. De bezetting van het kasteel heeft den lofFelijksten ijver aan den dag gelegd, om de voortgangen van den brand te stuiten; een persoon is omgekomen, verscheiden anderen zijn zwaar gekwetst geraakt. Omtrent de ware oorzaak van dit schrikkelijk onheil verkeert men nog wel in het onzekere, maar hoogst waarschijnlijk moet het aan het te sterk stoken in de schoorsteenen der vertrekken worden toegeschreven, die onmiddellijk aan de groote wapenzaal grensden. Eerst heden is het vuur, dat overal smeulde en telkens in vlammen uitbrak, gebluscht. In de gewelven onder den *witten toren*, waarvan de muren 6 voet dik zijn, lag 9000 pond buskruid, dat toen het vuur den geheelen Tower dreigde te verteeren, in de Teems geworpen is.

— Het ministerie *Peel* heeft eene gevoelige nederlaag in de hoofdstad van Ierland geleden. *O'Connell*, de aanvoerder der Iersche volkspartij, en die een onverzoenlijken haat aan de Tories toedraagt, die hun zoo vele slagen heeft toegebragt, en zich door niets van zijn doel laat afbrengen, *is tot lord-mayor te Dublin benoemd.*

PARIJS, den 4 November.

Er zijn tijdingen uit China van 24 Augs. ontvangen. Men was daar nog voortdurend in het onzekere aangaande den loop, welken de zaken zouden nemen. De nieuwe engelsche zaakgelastigde, sir *Henry Pottinger*, was te Hong-Kong aangekomen, en scheen door de Chinesche bevolking meer vertrouwd te worden, dan zijn voorganger, sir *Elliot*. Daar de Engelschen onderrigt waren geworden, dat, in weerwil van de vroeger geslotene overeenkomsten, de Chinezen binnenlands op nieuw toebereidselen maakten, om den krijg te hervatten, heeft de heer *Pottinger* een gedeelte der engelsche krijgsmagt gelast, naar het noordelijk gedeelte des lands te trekken, en heeft hij tevens de zich aldaar bevindende engelsche onderdanen, de meest mogelijke waakzaamheid aanbevolen. De majoor *Malcolm* is met depeches naar den Keizer van China gezonden, en men verwachtte uit Bombay versterking, zoowel van troepen als van schepen. Men vermeende, dat de Engelschen voornemens waren, in de eerste plaats het eiland Amoy aantetasten, en de aldaar aanwezige fortificatien te vernielen, om daarna de voornaamste steden van de oostelijke aan zee gelegene provincien aantevallen.

Sir *Pottinger* is door de Engelschen met de leven-

digste vreugd ontvangen; men verwacht veel van zijn moed; hij heeft volmagt, om naar goedvinden vrede of oorlog te maken, doch acht, blijkens eene door hem uitgevaardigde proclamatie, den oorlog onvermijdelijk. De Keizer wenscht, in eene proclamatie, zich zelven geluk met de op de Engelschen behaalde voordeelen, en noemt dezen barbaren die den aard der honden en der schapen vereenigen.

ASSEN, den 8 November.

Er zijn redenen, om te vermoeden, dat het bezoek van Z. M. onzen geliefden Koning binnen deze Provincie, evenmin als in het naburig Overijssel nu geen plaats zal hebben, maar dat Hoogstdeszelfs reis tot het volgend voorjaar zal worden uitgesteld.

— Door Z. M. is de heer *A. L. Meijer*, predikant te Coevorden, emeritus verklaard salvo honore en onder genot van een jaarlijksch pensioen.

— Aan de Hoogeschool te Groningen waren bij de onlangs gehouden recensie, 45 studenten in de theologie en 32, die zich daarvoor bereiden; 54 in de regten en 38, die zich daarvoor bereiden; 87 in de geneeskunde en 30, die zich daarvoor bereiden; een student, die voor het doctoraat in de wis- en natuurkunde en tevens in de letteren zich bereidt; dus te zamen 287 studenten. Daar na de recensie 8 zijn ingeschreven en eenige studenten de recensie verzuimd hebben, kan men het getal studenten op 300 stellen: een getal, dat in verscheiden jaren niet bereikt is. De verzameling van prof. *C. Mulder*, bestaande uit 2554 voor een groot deel hoogst belangrijke voorwerpen, is niet aan de hoogeschool *ten geschenke gegeven*, zoo als vroeger berigt is, maar *aangekocht*, en deels bij het *museum van natuurlijke historie*, deels bij het *anatomisck kabinet* ingelijfd.

PORT NATAL.

Zonder twijfel trekken de Kaapsche boeren, die naar *Port-Natal* zijn uitgeweken, de aandacht van elk, die koene ondernemingen, welberadene plannen, naar billijkheid beraamd, door grootheid van ziel gekenmerkt, op prijs weet te stellen. Inzonderheid moet dit het geval zijn, wanneer het menschen betreft, die wij als landgenooten kunnen aanmerken, als één met ons in voorgeslacht, gelijk het geval is met deze inwoners eener oud-Nederlandsche volkplanting en ons. Misschien zijn er weinig ondernemingen in de geschiedenis, die meer bewondering verdienen dan deze. De togt der 10000 *Grieken*, na den slag bij *Cunaxa*, wordt nog algemeen bewonderd, en wie zou die bewondering hun willen onthouden? Maar de Grieken waren geoefende soldaten, de dappersten en kundigsten der toen bekende wereld, welke gedwongen te kiezen tusschen slavernij en vrijheid, hun vaderland opzochten, hoezeer 500 uren ver afgelegen; zij vormden een geregeld leger, vonden van tijd tot tijd deze of gene bebouwde streek, waar zij uitrustten; terwijl hunne vijanden verwijfde mannen waren, meermalen door hun volk verslagen, en die nog kortelings *alleen* voor hen hadden moeten onderdoen. De optogt der boeren daarentegen, geschiedde meer op de wijze eener caravaan, dan van eene legerbende; vrijwillig, met vrouw en kinderen, have en goed, gevolgd door hunne slaven, die wilden, gezamentlijk ten getalle van omtrent 4000 zielen, begaven zij zich op weg, niet om den geliefden geboortegrond weder te betreden, maar om dien voor altoos te verlaten, en in onbekende streken eene nieuwe woonplaats te zoeken. Half gewapend trokken zij door onbekende streken, geheel woest, bergachtig en met digte bosschen bezet, doorsneden met enkele rivieren, en hadden de *Kaffers*, eene woeste doch dappere natie, aanhoudend te bevechten, tot dat zij, na tusschen de 200 à 300 uren te hebben afgelegd, *Port-Natal* bereikten.

En waarom die verre togt, deze min of meer wanhopige onderneming? Regtmatige klagten bij het Engelsche Gouvernement, welke geenen ingang vonden, en de willekeur der regering gaven er aanleiding toe. In 1826 werd aan den rijksdaalder, welke vroeger 48 stuivers Hollandsch gold, doch ten gevolge der herhaalde overmeestering door de Engelschen, aan wissel-agio onderhevig werd, plotseling van regeringswege eene waarde van 18 stuivers toegekend, en eene soort van tiercering bewerkstelligd. In 1834 werden de slaven vrij verklaard, eene zaak, welke bij ieder, die christelijk denkt, hoogst prijselijk was, maar de wijze waarop, minder. Het Gouvernement kocht ze vrij, betalende geen derde van hetgeen, waarvoor de slaaf gekocht was. Menschen, die er vele hadden, hetgeen vooral met de boeren het geval was, leden dus een groot verlies, daar tevens door den oogenblikkelijken invoer van eenige duizenden ponden sterlings, zulk een overvloed van geld in de colonie kwam, dat de interest, waartegen men het geld gewoonlijk uitzette, van 6 tot 2 pCt. daalde, waardoor weder menigeen gevoelig verlies leed. De voornaamste reden was echter, dat de grenzen bewonende boeren aanhoudend van de strooptogten der *Kaffers* te lijden hadden, en even dikwijls daarover hun beklag ingebragt hadden, zonder gehoor te erlangen. Eindelijk had in 1834 een inval van laatstgenoemden in de colonie plaats. In 1835 kwam een verbond tot stand, bepalende, dat de neutrale grond, te weten: »eene streek land, waarop noch inwoner der colonie noch *Kaffer* zich mogt vestigen," gelegen tusschen de *Keiskamma-* en *Visch-rivieren*, welke zeer boschrijk is, en dus zeer geschikt tot schuilhoek voor de gedurig invallende *Kaffers*, getrokken zou worden bij de colonie, benevens het daaraan grenzend land tusschen de *Keiskamma-* en *Keij-rivieren*, zeer vlak en effen. In 1837 werd dit tractaat, tengevolge der kuiperijen van zekere *Fairbairn* en Dr. *Philip*, zeer groote Philanthropen, door het Gouvernement uit eigene beweging vernietigd, en aan de *Kaffers* het veroverde niet alleen teruggegeven, maar de bij verdrag in 1819 neutraal verklaarde landstreek mede afgestaan. Hierdoor werden de grensbewoners tot het uiterste gebragt; smeekschriften, verzoeken om eene commissie tot onderzoek, niets mogt helpen; alle baat schoot te kort; op hen werd de oorzaak des oorlogs geworpen; zij ondergingen ernstige vermaningen. Vrees nu voor het toekomende, eigene veiligheid geboden dus, naar middelen van behoud om te zien. Omtrent 4 à 500 familien besloten het land te verlaten, en van de woeste stammen een stuk gronds te bekomen, waar zij in vreedzaamheid, onafhankelijk van eene tergende, in plaats van beschermende regering, konden leven. Die wijkplaats is *Port-Natal*.

Wat hunne reis betreft: veel hebben zij op dezelve moeten verduren, voor dat zij eindelijk onder hunnen aanvoerder *Pieter Retief* zich te Natal en in derzelver nabijheid nedersloegen, eene streek door hen van de *Zoölaas* (een kafferstam) gekocht. Dikwijls echter werden zij door dezen, tegen de aangegane overeenkomsten, verradelijk geplunderd, van hunne

vrouwen en kinderen beroofd. Daarbij rigtte eene aanstekende ziekte vreeselijke verwoestingen onder hen en hun vee aan. Van de Kaapstad schoot men toen in hunnen beklagenswaardigen toestand te hulp, met hun eene lading noodwendigheden toe te zenden; doch de regering belette dit te herhalen; verders werd alle gemeenschap en handel met hen verboden, zelfs werd eene militaire expeditie tegen hen afgezonden over zee, November 1838, om hen te veroveren en te ontwapenen. Donker was de toekomst; tusschen twee vuren gebragt, hadden zij van den eenen kant de Engelschen, van den anderen kant de Zoölaas te bevechten. Waar echter menschelijke krachten te kort schieten, schijnt somwijlen eene hoogere tusschenkomst te waken. Men besloot het uiterste te wagen, rigtte onder de Engelschen een geducht bloedbad aan, waarbij de zoon des Gouverneurs viel, en verdreef ze geheel; in dien tijd genoten zij gelukkig rust van de rooverijen der Zoölaas. *Pieter Retief* mogt echter niet lang deze gunstige uitkomst beleven: door bedrog om den tuin geleid, werden hij met de zijnen op de gruwzaamste en barbaarschste wijze door de Zoölaas vermoord, en ondergingen bij deze overrompeling een aantal vrouwen en kinderen hetzelfde lot. In 1840 bragten zij echter dezen Kaffers-stam geheel ten onder, veroverden 60,000 beesten en eene menigte ivoor, verjoegen hunnen koning *Dingan*, en stelden *Panda*, deszelfs broeder, op den troon, met welken zij thans in vriendschap leven, en dien zij geheel te hunner beschikking hebben. — Er bestaat thans een geregelde handel met de Kaapstad, en zij kunnen zich als een zelfstandig volk beschouwen. Hunne producten van uitvoer bestaan meest in ivoor, Indisch- en Kaffer-koorn, huiden en hoornen; hun hoofdbestaan is landbouw en veeteelt, waarin zij echter, wegens de menigvuldige oorlogen, nog weinig zijn gevorderd.

Een volksraad, zamengesteld uit 12 mannen, staat aan het hoofd, door wien de regering wordt uitgeoefend. Zij zijn omtrent 5,000 gewapende personen sterk, en hebben thans een overvloed van wapenen en ammunitie, bezitten zelfs eenige kanonnen, door de Engelsche troepen aan hen prijs gegeven. Slavernij wordt er niet geduld, elk is vrij. Verscheidene steden zijn reeds aangelegd, van welke de hoofdplaats *Pieter Maurits-Burg* wordt genaamd. Hunne woningen zijn meest nog slechts *pondokken* (houten tenten, loodsen of schuren). De baai is groot en veilig, en kan meer dan 50 der grootste schepen bevatten. Het inkomen van Port-Natal wordt echter moeijelijk gemaakt door eene breede zandbank, welke dwars voor dezelve ligt, en waarover geen vaartuig kan, dat dieper gaat dan 6 voeten, derhalve slechts kustvaarders van 200 a 300 tonnen. Er zijn bij dezelve twee batterijen opgerigt. Aan de baai wonen weinig familien, daar het hier zeer boschrijk is, en het land bezwaarlijk te bewerken. Door deze bosschen gaat een voetpad van omtrent 15 Engelsche mijlen binnenwaarts, en komt uit in eene vlakte. Hier beginnen de boeren zich te vertoonen. Verscheidene rivieren en stroompjes doorkruisen en bewateren deze velden. Hetgeen echter van het grootste belang is, en ontzettende winsten, zoo voor hen als voor het algemeen, eenmaal zal kunnen aanbrengen, is een overvloed van steenkolen, uit welke stof de bedding der rivieren bestaat; de arbeid tot de bewerking vereischt, is echter zeer kostbaar; de monsters, die er van zijn overgezonden, duiden aan, dat zij even goed, zoo niet beter dan de Newcastlesche kolen zijn. Reeds is men er op uit, om ze aan de Kaapstad in te voeren, en zullen alzoo de stoombooten aldaar de helft goedkooper dan vroeger van dat artikel kunnen worden voorzien. Tot slot worde hierbij gevoegd, dat kortelings Hare Britsche Majesteit gelast heeft, Port-Natal weder in bezit te nemen; dat de gouverneur, beducht dezelve niet zoo gemakkelijk te kunnen nemen, eene grootere beschikbare magt heeft aangevraagd, en tot zoolang de uitvoering heeft verschoven; thans moet er een tegengesteld bevel zijn uitgevaardigd; daarentegen zijn 400 a 500 man over land ter hulp gezonden van zekeren *C'Apaai*, een bevriend opperhoofd, welken de boeren, wegens het gedurig rooven van zijn volk, met een *commando* (een detachement gewapende lieden) bedreigden, en die men zegt, dat den bijstand der Engelschen heeft ingeroepen. 5 *Nov.* 1841. *H.*

⁂ Op woensdag den 10 November 1841 des morgens precies om elf uren te beginnen, zal ten kantore van den Heer Rijks Ontvanger te Assen, publiek tegen gereede betaling worden verkocht eene hoeveelheid van 1385 Nederlandsche ponden **MELIS BROOD-SUIKER**, aangehouden door 's Rijks beambten, bij proces-verbaal d.d. 16 October 1841.

⁂ **VIJFDE ALGEMEENE VEILING VAN DOMEINEN.**

AGENTSCHAP GRONINGEN.

Op maandag den 29 November 1841, en, zoo noodig, de volgende dagen, des voormiddags te elf uren, zal door den Agent van het Domein te Groningen, al of niet in bijzijn van den Hoofd-Inspecteur der Domeinen, in het logement de Gouden Roemer van *H. Somer* te Assen, ten overstaan van den aldaar residerenden Notaris Mr. *A. Homan*, worden overgegaan tot de publieke veiling van 26 **PERCEELEN VEEN en EEN AANTAL ERFPACHTEN, ENZ.**, gelegen in de provincie Drenthe, in het breede omschreven in den catalogus letter H, welke voor den prijs van 45 centen te bekomen is, bij den ondergeteekenden en wijders bij de Agenten van het Domein in de hoofdplaatsen der provincien. Liggende de algemeene en speciale voorwaarden van verkoop ter lezing in het hotel van het provinciaal Gouvernement en ten Raadhuize te Assen, ten kantore van den ondergeteekenden Agent van het Domein te Groningen en van den voornoemden Notaris. Terwijl ten kantore der Domeinen te Groningen, ter inzage van de gegadigden, is berustende een staat, houdende omschrijving der Erfpachten, enz., waaruit elke kavel van den catalogus is zamengesteld.

Groningen, den 5 November 1841. *De Agent voornoemd,* CANTER-CREMERS.

Hoogeveen, den 2 November. Rogge, het ned mud *f* 6-80; Boekweit, het ned. mud *f* 7-20; Haver, het ned. mud. *f* 3-00; Boter het ned. pond *f* 0-66.

Meppel, den 4 November. Rogge, het ned. mud *f* 6-45. Boekweit, het ned. mud *f* 6-80; Boter anderhalf ned. pond *f* 1-15.

Amsterdam, 6 November. Werk. sch. $2\frac{1}{2}$ pct. $51\frac{1}{8}$ a $51\frac{1}{4}$; dito 5 pct. $99\frac{7}{8}$ a $\frac{15}{16}$; kansb. $25\frac{3}{16}$; handelm. 155 a $\frac{1}{4}$.

Te ASSEN, bij *VAN GORCUM & COMP*, Provinciale Drukkers.